

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 3C/48/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812214614
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8812214614.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Milanom Vaľušom v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Alpenstrasse 2, CH - 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266, zast. B. B. Š., Q., A. A. C. X, O..U.. K. XXX, XXX XX K. proti žalovanému: M. E.C., G.. XX.X.XXXX, K. Z., L. XXX/XX o zaplatenie 1.432,50 eur s prísł. takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1.322,28 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 4.1.2010 až do zaplatenia a to všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu čo do zvyšku zamietá.

O trovách konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenou na tunajší súd dňa 19.12.2012 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.302,28 eur, zmluvnej pokuty vo výške 130,22 eur, úroku z omeškania vo výške 9% p.a. z dlžnej sumy 1.302,28 eur od 4.1.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu poskytol na základe zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky č. XXXXXXX úver, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou 31 pravidelných mesačných splátok vo výške 54,27 eur s dátumom splatnosti poslednej dňa 20.12.2011. Z dôvodu omeškania s plnením platobných povinností právny predchodca žalobcu listom zo dňa 19.12.2009 zmluvu vypovedal a zároveň vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy v lehote 5 dní od dourčenia písomnej výpovede, ktorá mu bola doručená dňa 29.12.2009 a od 4.1.2010 je tak žalovaný v omeškaní. Po postúpení pohľadávky vo výške dlžnej istiny 1.302,28 eur žalovaný svoj záväzok neuhradil ani len sčasti, teda je v omeškaní so zaplatením istiny vo výške 1.302,28 eur a zmluvnej pokuty. Ďalej uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok medzi postupcom spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. a žalobcom ako postupníkom zo dňa 7.12.2012 bola pohľadávka voči žalovanému postúpená žalobcovi. Na základe uvedeného mu vzniklo právo požadovať zaplatenie uvedenej sumy a úroku z omeškania a podľa ust. čl. 12 bod 2.2 Všeobecných obchodných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky je dlžník v prípade omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu za omeškanie splácania pôžičky vo výške 10% dlžnej čiastky.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami a zistil nasledovný skutkový stav:

Soločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako spoločnosť a žalovaný ako klient uzavreli dňa 5.5.2009 zmluvu o poskytnutí účelovej pôžičky č. XXXXXXX, pričom schválená výška pôžičky predstavovala sumu 1.279,44 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť v 31 mesačných splátkach po 54,27 eur, pri celkovej sume pôžičky 1.682,37 eur. Žalovaný prehlásil, že sa pred podpísaním zmluvy oboznámil s Podmienkami a Všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, prevzal ich, súhlasí s nimi, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 7.12.2012 spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako postupca postúpila predmetnú pohľadávku voči žalovanému žalobcovi ako postupníkovi.

Podľa čl. 2 bodu 2.1, 2.2 Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „Podmienky“) tieto Podmienky upravujú vybrané vzťahy medzi klientom na jednej strane a spoločnosťou na strane druhej v súvislosti so službou a jej poskytnutím na základe uzatvorenia zmluvy a pri uplatňovaní práv a plnení povinností vyplývajúcich zo zmluvy a povinným na jednej strane a spoločnosťou na strane druhej v súvislosti s uspokojením alebo domáhaním sa uspokojenia zabezpečovanej pohľadávky spoločnosťou, ak klient nesplní zabezpečovanú pohľadávku riadne a včas.

Tieto Podmienky sú prílohou zmluvy a tvoria jej neoddeliteľnú súčasť a určujú časť obsahu zmluvy, pokiaľ v zmluve nie je výslovne uvedené inak. V prípade rozporu medzi ustanoveniami zmluvy, Podmienok a VOP, majú prednosť ustanovenia dokumentov v poradí uvedenom v tejto vete (bod 2.3 a 2.4 Podmienok).

Klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku, a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve a/alebo Podmienkach a/alebo VOP. Pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo zmluve a/alebo v Podmienkach a/alebo VOP stanovené inak, splátky sú splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. V jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poplatok za poskytnutie pôžičky. Prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy a/alebo doručení služby, pokiaľ nie je dohodnuté inak. (čl. 6 bod 6.1 - 6.4 VOP).

V zmysle čl. 12 bod 12.2 VOP spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky V 30- ty deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky. V tento deň sa zmluvná pokuta stáva aj splatnou.

Podľa čl. 12 bod 12.3 VOP v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok je klient povinný uhradiť spoločnosti okrem zmluvnej pokuty i sankčný úrok vo výške stanovenej nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z., sankčný úrok je splatný na výzvu spoločnosti.

Zmluva sa skončí úplným splnením všetkých záväzkov a pohľadávok klienta vo vzťahu k spoločnosti (čl. 13 bod 13.1 VOP).

V zmysle čl. 13 bod 13.2 VOP klient ako aj spoločnosť je oprávnená zmluvu kedykoľvek vypovedať bez uvedenia dôvodu. Účinky vypovede nastávajú až okamihom vzniku skutočnosti podľa 13.1 vyššie.

Podľa čl. 15 bod 15.7 VOP právne vzťahy, ktoré vznikli na základe zmluvy a zmluvy o zabezpečení sa riadia právnym poriadkom Slovenskej republiky.

Listom zo dňa 19.12.2009 označeným ako vypovedanie zmluvy právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch a dohodnutých všeobecných obchodných podmienkach zmluvy o poskytnutí pôžičky ku dňu 19.12.2009 vypovedá a jeho dlžná čiastka ku dňu

vypovedania tejto zmluvy je v celkovej sume 1.320,28 eur, pričom istina 1.302,28 eur sa ďalej úročí zákonným úrokom z omeškania, o ktorý sa navyšuje istina.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy . spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 5 citovaného zákona neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

V zmysle § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu (Občiansky zákonník).

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., v zmysle § 3 ktorého výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o pôžičke, ktorá bola na žalobcu postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok, ktoré postúpenie bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch a preto má súd za to, že je daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

Na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy podľa § 52 až 24 Občianskeho zákonníka.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný v 1. rade ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

V danom prípade sa jednalo o odplatnú zmluvu o pôžičke, keďže odplatný charakter zmluvy nepochybne vyplýva z jej obsahu, keď výška pôžičky predstavovala sumu 1.279,44 eur a celková suma pôžičky 1.682,37 eur pri ročnej úrokovej sadzbe 23,98% a pri dojednaných splátkach po 54,27 eur po dobu 31 mesiacov.

Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy výslovne neustanovujú, do akej výšky možno pri peňažnej pôžičke dohovoriť úroky. Z tejto skutočnosti však nemožno úspešne vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len od dohody účastníkov zmluvy o pôžičke a že by teda nepodliehala žiadnemu obmedzeniu. Taktiež u dohody o úrokoch pri peňažnej pôžičke totiž platia ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého nesmie byť výkon práva a povinnosti vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov v rozpore s dobrými mravmi. Neprimeranou, a teda odporujúcou dobrým mravom, je spravidla taká výška úrokov dojednaná v zmysle ustanovenia § 658 ods. 1 OZ, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru obvyklú v dobe ich dojednania, a to stanovenú najmä s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úverov a pôžičiek.

Na základe uvedeného sa súd v ďalšom zaoberal výškou dohodnutého úroku pri poskytnutí pôžičky, ktorý činil za 31 mesiacov sumu 402,93 eur. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od jedného roka do piatich rokov v čase uzavretia zmluvy, mesiac máj 2009, činil úrok 13,14 % p.a.. Podľa zmluvy mala byť pôžička poskytnutá žalovanému pri ročnej úrokovej sadzbe 23,98%. Prepočtom pri sume poskytnutej istiny 1.279,44 eur, počte splátok 31, výške mesačnej splátky 54,27 eur a celkovej sumy pôžičky 1.682,37 eur však súd zistil, že pôžička bola žalovanému poskytnutá pri úrokovej sadzbe 12,19% ročne a podľa orientačného výpočtu výhodnosti pôžičky pri ročnej úrokovej sadzbe 12,17%. V prípade, žeby bola žalovanému skutočne poskytnutá pri uvedenej úrokovej sadzbe 23,98% ročne, tak by úrok za obdobie poskytnutia pôžičky predstavoval sumu až 792,67 eur. Z toho je zrejmé, že žalobcom uplatňovaný ročný úrok pri poskytnutí pôžičky bol nižší ako bol právnym predchodcom v zmluve skutočne uvedený a bol dokonca aj nižší ako bola úroková miera z úverov poskytovaných v rozhodnom období bankami.

Na základe uvedeného potom súd žalobe v časti o zaplatenie istiny v sume 1.322,28 eur vyhovel. Keďže sa žalovaný s plnením svojho záväzku dostal do omeškania, zaviazal ho súd aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške určenej v súlade s § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. vo výške 9% ročne (základná úroková sadzba ECB k 4.1.2010 - 1%) z dlžnej sumy od 4.1.2010, dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na plnenie poskytnutej žalovanému žalobcom pri výpovedi od zmluvy a teda 5 dní od doručenia výpovede, keď výpoveď bola doručená žalovanému dňa 29.12.2010, do zaplatenia.

Čo sa týka nároku na zmluvnú pokutu v zmysle Všeobecných obchodných podmienok súd tento považoval za neopodstatnený. Dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto absolútne neplatnú s poukazom na § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy a neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Ide totiž o neprimerané sankcie, ktoré znáša spotrebiteľ. K vyššie uvedenému súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp. zn. 3Co 3/2011. Zmluvná pokuta bola dojednaná pre prípad omeškania klienta so zaplatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky bez ohľadu na dĺžku omeškania, teda bola jednotne určená neberúc do úvahy časové hľadisko omeškania, pričom za to isté porušenie právnej povinnosti (omeškanie so splátkami) bol dohodnutý aj ďalší postih v podobe sankčného úroku ako aj povinnosti nahradiť škodu v zmysle čl. 11 bod 11.2, podľa ktorého klient sa podpísaním zmluvy zaväzuje, že všetky škody, ktoré vzniknú spoločnosti jeho konaním alebo nekonaním uhradí v plnej výške. Na základe uvedeného súd žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní, môže súd rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.